

گزارشی تصویری از اوگاندا؛ کشوری مماس بر خط استوا که شبیه هیچ جای دیگری در دنیا نیست

شور زندگی در مدار صفردرجه

اوگاندا، کشور ۴۵ میلیون نفری واقع در شرق آفریقا با مساحت ۲۴۱ هزار کیلومتر مربع که ۱۵ درصد آن را آب تشکیل داده است. مردم اوگاندا به زبان‌های انگلیسی و لوگاندا (که زبان محلی مختص همین کشور است) و گاهی سواحیلی (زبان مشترک در قاره آفریقا) صحبت می‌کنند. به دلیل اقلیم منحصر به فرد، اوگاندا کشوری تک‌فصل با هوای بسیار معتدل و مطلوب محسوب می‌شود و در طول سال، دمای هوا از ۱۶ درجه سانتی‌گراد پایین‌تر و از حدود ۳۰ درجه سانتی‌گراد بالاتر نمی‌رود. باران‌های گاه و بیگاه هفتگی در کنار سه فصل (سه ماه) پربارش در سال، کشاورزی دیم را رونق داده و اوگاندا را به یکی از قطب‌های تولید قهوه، کاکائو، تنباکو، شکر و انواع میوه‌های استوایی تبدیل کرده است. قاب عکس اوگاندا، تصویری است یکپارچه سبز، سرشار از جاذبه‌های طبیعی و بصری، مملو از آرامش و ماندگار در ذهن. اولین روز پس از بازگشت از اوگاندا، وقتی که می‌خواهید در مورد آن بنویسید، یکی از جملات متن‌تان این خواهد بود: «اوگاندا شبیه هیچ کشور دیگری نیست.»

محمد لطفی
نویسنده

نقش زن‌ها در اقتصاد روزمره، مشاغل سبک و درآمدزایی از طریق دستفروشی بسیار پررنگ است. لوازم اولیه زندگی، میوه، غذاهای محلی و انواع خشکبار از جمله کسب و کار خانم‌هاست.

Independence Monument یا بنای استقلال، در یکی از مناطق مرکزی کامپالا واقع شده است. این بنا، مجسمه مردی است که بازحمت و تلاش، فرزند خود را روی دست، بالا گرفته است. در واقع، نمادی از زحمات نسل‌های قبل که برای امنیت و آرامش نسل امروز، متحمل سختی‌هایی شده‌اند.

دریاچه ویکتوریا، منبعی غنی از آب و یکی از عوامل آبادانی اوگانداست؛ یکی از اماکنی که تعدد انواع تمساح در آنجا باعث شده مناطقی از آن برای حفظ جان افراد تحت حفاظت باشد. وسعت، زیبایی و آرامش محض، سه‌گانه‌ای است که ویکتوریا به جسم و روح شما هدیه می‌کند.

این صحنه، از جمله پرتکرارترین صحنه‌هایی است که در اوگاندا خواهید دید. استانبولی میوه روی سرتعدادی کیسه زباله در دست. دوره‌گردهایی که پوست میوه را برایتان می‌کنند، منتظر می‌شوند میوه را میل کنید، زباله‌ها را نوبی همان کیسه‌ها می‌ریزند، تسویه می‌کنند و می‌روند.

کامپالا، پایتخت اوگاندا مملو از پستی و بلندی‌هایی است که بر زیبایی‌های آن افزوده است. ساخت منازل مانند کشورهای جنوب شرق آسیا به گونه‌ای است که در مقابل باران‌های موسمی مقاوم باشد. در ساعات آغازین و پایانی روز، بوی ناشی از سوزاندن چوب، برگ یا بعضاً زباله، مشام را پر می‌کند.

خوراک مردم در اوگاندا برپایه گیاهخواری است. قوت غالب مردم، ماتوکه (موز کال) است. ماتوکه را می‌پزند، به شکل پوره درمی‌آورند و با انواع و اقسام گیاهان دیگر مانند سیب‌زمینی شیرین، پوره‌درت (پوشو) و حبوبات می‌خورند. مرغ، ماهی و گوشت، گاهی تکمیل‌کننده این سفره غذاست.

غذا فروش‌های محلی با توجه به قیمت بسیار پایین، گزینه مناسبی برای مردم به حساب می‌آیند؛ هر چند ممکن است به عنوان توریست یا خارجی مقیم، هیچ زمان هوس این غذاها به سرآدم نزنند اما نمی‌توان نقش این رستوران‌های خیابانی را در تامین غذای افراد محلی نادیده گرفت.

سیگیری، اجاق‌های مخصوص پخت و پز با ذغال است. به دلیل سرسام‌آور بودن قیمت تمامی انواع انرژی، پخت غذا با سیگیری، یک روش مرسوم حتی در منازل ثروتمندان محسوب می‌شود.

در مناطق حاشیه‌ای شهرها و همچنین درجاده‌های بین‌شهری، گاوها و بزها مشغول چرا هستند. گاو و بز، پرمصرف‌ترین گوشت‌ها را در سبد غذایی مردم دارند.

پیاده‌روهای مشجر و باصفا در همه جای شهر به خصوص مناطق نزدیک به مرکز کامپالا دیده می‌شود. اگر قصد پیاده‌روی داشته باشید، به دلیل تنوع مسیر، هیچ‌گاه خسته نخواهید شد. البته توصیه می‌شود که جز در مناطق امن و با پوشش امنیت بالا، شب را برای قدم زدن انتخاب نکنید.

انتبه، شهری است که از آن وارد خاک اوگاندا می‌شوید؛ شهری در ۴۰ کیلومتری پایتخت، با مناظر طبیعی بی‌نظیر و مشرف به دریاچه ویکتوریا. اگر به اوگاندا سفر کردید، پارک گیاه‌شناسی انتبه را در برنامه‌های بازدیدیتان منظور کنید.